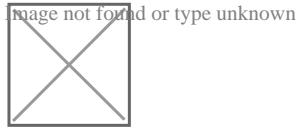

Ο άγιος Νεκτάριος ενημερώνει τους Βατοπεδινούς πατέρες για το νέο του βιβλίο

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1J2GuGa>]

Το κείμενο των ανέκδοτων επιστολών είναι το εξής:

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 1

τη 3 Ιουλίου 1900

Προς τους Οσιωτάτους Επιτρόπους της Ιεράς και Σεβασμίας Μονής του Βατοπεδίου εις Άγιον Όρος

Μετά τον εν Χριστώ αδελφικόν ασπασμόν λαμβάνω το θάρρος να απευθύνω προς την υμετέραν αδελφικήν αγάπην παράκλησίν τινα προς υποστήριξιν έργου μου τινος, ούτινος εγκλείστως αποστέλλω πίνακα του περιεχομένου, εν ω αναγράφεται άπασα η του βιβλίου ύλη και καταφαίνεται η μεγάλη αυτού σπουδαιότης και η μεγάλη ωφέλεια η προκύψουσα εκ της διαδόσεως αυτού.

Η υμετέρα Ιερά Μονή ευπορούσα συν Θεώ Αγίω και αείποτε προθύμως υποστηρίζουσα ομοίων αγαθών έργων την εκτύπωσιν και διάδοσιν, ευελπιστώ ότι θέλει αποδεχθή ευμενώς και την εμήν αίτησιν και θέλει υποστηρίξει την εκτύπωσιν έργου τοσούτον σπουδαίου και ωφελίμου.

Επί τη πεποιθήσει ταύτη εμμένων ευχαριστώ εκ προοιμίων τη Σεβαστή Ιερά Μονή του Βατοπεδίου και διατελώ προς Θεόν ευχέτης διάπυρος

† ο Πενταπόλεως Νεκτάριος

ΧΡΙΣΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α.́

Περί του θείου χαρακτήρος και του απολυτρωτικού έργου του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Κεφάλαιον Α.́

Περί του Σωτήρος και λυτρωτού του ανθρωπίνου γένους. Περί του Υιού του ανθρώπου· ότι ο Ι.Χ. εστίν η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Ότι το όνομα, Υιός ανθρώπου, εστί το όνομα, δι ου ευηγγελίσθη η ανθρωπότης τον μέλλοντα Σωτήρα και λυτρωτήν. Περί της προσδοκίας των εθνών.

Ότι της προσεγγίσεως του πληρώματος του χρόνου της πληρώσεως της προσδοκίας των εθνών, και περί των σημείων των μηνυόντων την έλευσιν του μέλλοντος λυτρωτού.

Περί του πληρώματος του χρόνου και της εμφαινομένης απολύτου ανάγκης της ελεύσεως του λυτρωτού της ανθρωπότητος.

Κεφάλαιον Β.́

Περί αιωνίου ζωής και ότι αύτη εύρηται εν τη επιγνώσει της αποκαλυφθείσης αληθείας.

Ότι ο πόθος της αίωνίου ζωής, ων ἐμφυτος, εστίν αληθής. Ότι ο άνθρωπος επεζήτησεν αείποτε την αιώνιον ζωήν.

Κεφάλαιον Γ.́

Περί της ελεύσεως του Σωτήρος και των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων αυτού.

- 1) Ότι επληρώθη ο διακαής του ανθρώπου πόθος.
- 2) Χαρακτηριστικά γνωρίσματα του Σωτήρος του πληρούντος τους πόθους της καρδίας του γινώσκοντος αυτόν.

Κεφάλαιον Δ.́

Περί της αναγκαιότητος της εις Χριστόν Ιησούν τον Υιόν του Θεού πίστεως.

- 1) Ότι ουδείς επιγινώσκει τον Υιόν ειμή ο Πατήρ· ουδέ τον Πατέρα τις επιγινώσκει ειμή ο Υιός και ω εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψαι (Ματθ. ια', 27).
- 2) Ότι η πίστις προς τον Υιόν του Θεού και η γνώσις Αυτού καθιστά ημίν γνωστόν τον Θεόν Πατέρα και χαρίζεται ημίν την αιώνιον ζωήν και αναδεικνύει ημάς τέκνα Θεού κατά χάριν διά της υἱοθεσίας της διά Ιησού Χριστού γενομένης (Εφεσ. α', 5).
- 3) Ότι η αιώνιος ζωή εύρηται εν τη πίστει προς τον Σωτήρα Ιησούν Χριστόν.

Κεφάλαιον Ε.́

Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως.

Μαρτυρίαι της φωτεινότητας της χριστιανικής πίστεως.

Ανάπτυξις των μαρτυριών της φωτεινότητος της χριστιανικής πίστεως.

- 1) Ότι η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή.
- 2) Η εις Χριστόν πίστις ως οδηγός προς γνώσιν, ως πίστις λογική, είναι φωτεινή.
- 3) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι αναπτύσσει θερμήν αγάπην προς το περιεχόμενον της πίστεως του πιστεύοντος εις Αυτόν.
- 4) Η προς τον Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι τίκτει την ελπίδα προς τον Θεόν.
- 5) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι κοσμεί τον πιστόν μετά χαρίσματος του Αγίου Πνεύματος.
- 6) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι φέρει τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος.
- 7) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της διαπλαστικής αυτής δυνάμεως.
- 8) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτιστική, διότι το φως αυτής έκκεχυται εν ταῖς Αγίαις Γραφαίς και διαυγάζει τους εσκοτισμένους οφθαλμούς της διανοίας.
- 9) Η πίστις των χριστιανών είναι φωτεινή και φωτιστική, διότι μεταδίδωσι τω πιστώ ηθικήν ζωήν και φιλόσοφον λογισμόν.
- 10) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι είναι αποκαλυπτική και επιβλητική. Η των εθνών Εκκλησία εστί τρανόν μαρτύριον της φωτιστικής και αποκαλυπτικής αυτής δυνάμεως.
- 11) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της δυνάμεως του Τιμίου Σταυρού.
- 12) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της Αναστάσεως του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού και του Αποστολικού έργου.
- 13) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι κατίσχυσε.
- 14) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι η Ιστορία μαρτυρεί την φωτεινότητα αυτής.

15) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή και φωτιστική, διότι πληροφορεί τον νουν και πείθει την καρδίαν η φωτεινότης και η φωτιστική αυτής δύναμις μαρτυρείται υπό των Ιερών Γραφών της Παλαιάς Διαθήκης.

16) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της ταχείας διαδόσεως του χριστιανισμού εν όλω τω τότε γνωστώ κόσμω. Ιστορικοί μαρτυρίαι.

Κεφάλαιον ΣΤ. '

Περί του θείου χαρακτήρος και του έργου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Κεφάλαιον Ζ. '

Περί του θείου χαρακτήρος του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εκ των Ιερών Γραφών.

1) Προφητείαι περί του χαρακτήρος του Μεσαίου.

2) Χωρία του Ιερού Ευαγγελίου δεικνύοντα τον χαρακτήρα του Μεσσίου οίνον περιέγραψαν οι προφήται.

3) Προφητείαι περί των παθών, του θανάτου, της ενταφής και της Αναστάσεως του Μεσσίου.

4) Ότι ο του Μεσσίου θάνατος εστί εξιλασμός και διαλλαγή.

Κεφάλαιον Η. '

Περί της θειότητος της χριστιανικής πίστεως.

Κεφάλαιον Θ. '

Περί του λόγου της αθετήσεως των θαυμάτων.

1) Ότι η ἀγνοια του Θεού και του ἀνθρωπου εστίν ο λόγος της αθετήσεως των θαυμάτων.

2) Ότι η ἐννοια του Θεού ως απολύτου δντος υποστηρίζει την εν τω κόσμω ἀποκάλυψιν αυύτού εν τω κόσμω.

3) Ότι η ἀγαθότης του Θεού βούλεται την αποκάλυψιν αυτού εν τω κόσμω.

4) Περί της σχέσεως του Θεού προς τον ἀνθρωπον ίδιως.

5) Περί του τρόπου, καθ' ον πραγματούται η θεία ἀποκάλυψις.

Κεφάλαιον Ι. '

Ότι εκ μόνης της εις Χριστόν πίστεως η αιώνιος ζωή και ουκ εξ ἔργων νόμου.

1) Ότι ο νόμος εγένετο παιδαγωγός εις Χριστόν.

2) Ότι ο Θεός και τα ἔθνη εποδηγέτησεν εις ἐπίγνωσιν της αληθείας.

3) Ότι ο Ιησούς Χριστός εστίν εκείνος, ον ἔγραψε Μωσής και οι Προφήται.

Κεφάλαιον IA. '

1) Περί του αιτηθέντος μεγάλου σημείου, δί ου εμαρτυρήθη η θεότης του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

2) Ο θείος χαρακτήρ του Σωτήρος Χριστού μαρτυρούμενος από του απολυτρωτικού ἔργου αυτού.

Κεφάλαιον IB. '

Περί του ἔργου της αποστολής του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

ΜΕΡΟΣ Β'

Περί της ἀποκαλύψεως του Θεού εν τω κόσμῳ.

Κεφάλαιον A. '

Η ἀποκάλυψις του Θεού εν τω κόσμῳ μαρτυρουμένη εκ της πληρώσεως των Προφητειών.

1) Προφητείαι περί της ἐλεύσεως του προσδοκώμενου Μεσαίου.

Κεφάλαιον B. '

1) Ότι ο Ιησούς Χριστός ην Υἱός Δαυΐδ και Υἱός Θεού.

2) Προφητείαι περί της φυλής, γένους, οίκου, πατριάς και του τόπου της γεννήσεως του Μεσσίου.

3) Αι προφητείαι ευρούσαι την έκβασιν εν τω προσώπω του Ι.Χ. μαρτυρούσιν ότι Αυτός έστιν ο επηγγελμένος Λυτρωτής του κόσμου ότι εστί Θεός αληθινός, ότι ελήλυθε και ουδείς έτερος ελεύσεται.

Κεφάλαιον Γ. '

Προφητείαι αναφερόμενοι προς τους Ιουδαίους λαβούσαι την έκβασιν κατά την πρόρρησιν.

1) Προρρήσεις του προφήτου Μωϋσέως.

2) Πλήρωσις των ευχών.

3) Πλήρωσις των καλών προρρήσεων επί της εποχής των Κριτών.

4) Πλήρωσις των προφητειών επί των βασιλέων.

5) Κατάραι και πλήρωσις αυτών.

6) Προφητείαι των λοιπών προφητών των προαναγγειλάντων τοις υἱοίς Ισραήλ τας μέλλουσας αυτών τύχας.

7) Προφητείαι περί της επιστροφής των δύο φυλών, Ιούδα και Βενιαμίν, από της αιχμαλωσίας Βαβυλώνος και απώλεια των δέκα φυλών εν τη αιχμαλωσίᾳ.

8) Προφητείαι περί της καταστροφής της Ιουδαίας και της κακίας και απιστίας των Ιουδαίων.

9) Προφητείαι περί της επιστροφής των εθνών εις Θεόν ζώντα.

Κεφάλαιον Δ. '

Προφητείαι αναφερόμενοι προς τα έθνη τα πλησιόχωρα τα καταπολεμήσαντα και καταθλίψαντα τους υἱούς Ισραήλ.

1) Αι περί της Νινευί προφητείαι.

2) Περί του μεγέθους της Νινευί.

3) Περί της καταστροφής της πόλεως Νινευί.

4) Αι περί της Βαβυλώνος προφητείαι και πλήρωσις αυτών.

Κεφάλαιον Ε. '

Περί του αποκαλυφθέντος Θεού εν τη Παλαιά Διαθήκη υπό το όνομα Ιεχωβά, ότι ούτος ην ο Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός, ος επ' έσχατων των ημερών λαβών

το ανθρώπινον πρόσλημμα, ειργάσατο την σωτηρίαν του ανθρωπίνου γένους.

Κεφάλαιον Στ.[‘]

Περί της ιδρυθείσης βασιλείας του Θεού επί της γης και ότι αύτη ίδρυται εν τη Αγίᾳ του Θεού Εκκλησίᾳ.

1) Ότι ο αποκαλυφθείς εν τω κόσμω ίδρυσε διά της Εκκλησίας Αυτού βασιλείαν Ουρανών επί της γης.

2) Ότι ο αποκαλυφθείς Θεός αποκαλύπτεται εν τη Εκκλησία Αυτού και ότι τα Θεία Μυστήρια της Αγίας του Θεού Εκκλησίας μαρτυρούσι την θείαν Αυτού αποκάλυψιν, διότι δι' αυτών απεργάζεται την σωτηρίαν των πιστευόντων εις Αυτόν.

3) Ότι Αυτός εστί το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος, ο των όλων Κύριος, ο δίκαιος Κριτής ο μέλλων να αποδώσῃ εκάστω κατά τα έργα αυτού εν τη ημέρα της κρίσεως.

Τέλος

Εν Αθήναις τη 2η Ιουλίου 1900

† ο Πενταπόλεως Νεκτάριος.

[Συνεχίζεται]